

Arrest

nr. 250 523 van 8 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C.VAN RISSEGHEN
Messidorlaan 330/01
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 24 maart 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat een beroep tot nietigverklaring, in regel, moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 10 maart 2020, in het raam van haar verzoek om internationale bescherming, een verklaring ondertekende waarin zij aangaf woonplaatskeuze te doen op het adres Luikersesteenweg 313, 3920 Lommel. Verzoeksters bewering dat zij niet in staat was om dit adres aan verweerder mee te delen aangezien zij de Nederlandse taal niet beheerst, kan niet worden gevolgd. Uit het neergelegde administratief dossier blijkt immers dat zij deze verklaring ondertekende tijdens een gehoor waarbij de Engelse taal werd gebruikt. Er zijn ook geen redenen om aan te nemen dat de ambtenaar die verzoeksters verklaringen noteerde dit niet op een correcte wijze zou hebben gedaan. Aan verzoekster werd ook duidelijk meegedeeld dat zij elke wijziging van de gekozen woonplaats aan verweerder diende mee te delen.

Verweerder heeft op 26 maart 2020 de in casu bestreden beslissing naar voormeld adres verzonden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt verzoekster geacht deze aangetekende brief op dinsdag 31 maart 2020 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van dertig dagen in beginsel begint te lopen.

Het staat ook niet ter discussie dat een postbode zich wel degelijk op het adres waar verzoekster woonplaatskeuze deed heeft aangemeld om het aangetekend schrijven van 26 maart 2020 aan haar te overhandigen. De briefomslag met vermelding van het feit dat bericht werd gelaten en dat de bestreden beslissing tot 12 april 2020 kon worden opgehaald in een postpunt te Lommel ligt trouwens voor.

Bijgevolg kan slechts worden vastgesteld dat het door verzoekster op 29 juli 2020 ingediende beroep laattijdig werd ingesteld. Overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet was 29 april 2020 immers de laatste nuttige dag om een beroep in te stellen en verzoekster diende het voorliggend beroep pas drie maanden later in.

Verzoeksters bewering dat zij officieel stond ingeschreven op een ander adres laat de Raad niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing niet rechtsgeldig zou zijn ter kennis gebracht door verweerder op het adres dat zij hem meedeelde om beslissingen omtrent haar verzoek om internationale bescherming ter kennis te brengen. Haar uiteenzetting dat de postdiensten in maart 2020, om besmettingen met het COVID-19-virus te vermijden, bijzondere maatregelen namen, leidt evenmin tot de conclusie dat er geen rechtsgeldige kennisgeving zou zijn gebeurd van de bestreden beslissing op het door haar gekozen adres. Ook het feit dat verweerder verzoekster later op een ander adres – meer specifiek op het adres dat zij op 8 mei 2020 meedeelde als adres waar zij woonplaatskeuze wenste te doen – nog een andere beslissing ter kennis bracht en zij hierdoor ook vernam dat de bestreden beslissing reeds werd genomen impliceert niet dat de in casu bestreden beslissing niet correct werd betekend of dat zij over een nieuwe beroepstermijn om deze beslissing aan te vechten zou beschikken.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

De Raad wijst er ten overvloede op dat ook geenszins blijkt dat verzoekster nog enig belang zou kunnen laten gelden bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Uit de door verweerder neergelegde stukken blijkt namelijk dat ondertussen werd besloten om haar verzoek om internationale bescherming over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster erkent

ter terechtzitting ook dat zij niet langer een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Zelfs indien het beroep tijdig zou zijn ingesteld – quod non –, dan is het in ieder geval onontvankelijk bij gebrek aan het vereiste actueel belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK